

Tato úmluva vyhláší se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 19. února 1927; podle čl. 28 úmluvy nabývá tato mezinárodní působnost měsíc po výměně ratifikačních listin.

Při provádění výměny ratifikačních listin shodli se zmocněnci československý a bulharský na tom, aby ve smyslu čl. 15 této úmluvy byl bod 7. Seznamu československých správních úřadů, jichž listiny nepotřebují ověření, připojeného k této úmluvě, takto doplněn:

- „7. Ministerstvo zemědělství,
 Ministerstvo zemědělství, expositura pro Slovensko v Bratislavě,
 Zemědělský referát při civilní správě pro Podkarpatskou Rus v Užhorodě,
 Ředitelství státních statků v Praze,
 Ředitelství státních lesů v Brandýse n. L., v Žarnovici, Báňské Bystřici, Liptavském Hrádku, Solném Hradě, Užhorodě, Rahově a Buštině,
 Ministerská komise pro agrární operace v Praze,
 Zemská komise pro agrární operace v Brně a Opavě,
 Státní archiv zemědělský.“

Dr. Beneš v. r.

59.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ BULHARSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA S DODATKOVÝM PROTOKOLEM:

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

President republiky Československé a Jeho Veličenstvo král Bulharů, přejíce si upravití právní styky mezi oběma státy pokud se týče vydávání a dopravy zločinců, jakož i právní pomoci ve věcech trestních, rozhodli se, že sjednají o tom úmluvu a jmenovali svými zmocněnci:

President republiky Československé:

pana Bohdana Pavlu,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra republiky Československé v Sofii, a

pana JUDra Emila Spiru,

odbořového přednostu v ministerstvu spravedlnosti,

Конвенция

за предаване и сждебна помощ по углавни дѣла сключена между Чехословашката Република и Царство България.

Председателя на Чехословашката Република и Негово Величество Царя на България, ржководени отъ желанието да уредятъ правнитѣ отношения между дветѣ Държави относително предаването и превозването на престъпници, както и сждебната помощ по углавни дѣла, ршиха да сключатъ по този поводъ една конвенция и назначиха за пълномощници:

Председателя на Чехословашката Република:

Господинъ Богданъ Павлу,

Извънреденъ Пратеникъ и Пълномощенъ Министъръ на Чехословашката Република въ София, и

Господинъ Докторъ Емилъ Спира,

Началникъ на Отдѣление въ Министерството на Правосъдието,

Jeho Veličenstvo král Bulharů:

pana Atanase D. Burova,
ministra zahraničních věcí a kultů,

kteří, vyměňivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležitě formě, shodli se na těchto ustanoveních:

HLAVA I.

Článek 1.

Vydávání zločinců.

1. Smluvní strany se zavazují, že si navzájem na požádání vydají osoby, jež se zdržují na území jedné z nich a jež jsou stíhány anebo byly odsouzeny soudními instancemi druhé strany pro každý trestný čin, pro který lze povolití vydání podle zákonů dožádané strany, a

a) pokud zákony obou států — byť i jen v některé části území — naň ukládají trest na svobodě v trvání nejméně jednoho roku nebo trest těžší, nebo byla-li osoba vyžadovaná odsouzena pro týž čin ku trestu na svobodě v trvání nejméně šesti měsíců nebo ku trestu těžšímu;

b) byl-li čin trestný spáchán mimo území státu dožádaného;

c) není-li jeho stíhání podle zákonů státu dožádaného vyhrazeno jeho vlastním soudním úřadům.

2. Vydání bude rovněž povoleno pro pokus některého shora uvedeného trestního činu anebo pro účastenství, jsou-li trestny podle zákonodárství obou stran smluvních.

Článek 2.

1. Smluvní strany nevydají svých vlastních občanů státních.

2. Podala-li osoba vyžadovaná ve státu dožádaném žádost za udělení státního občanství, dříve než trestný čin byl spáchán, může býti rozhodnutí o žádosti za vydání odloženo až do vyřízení žádosti za udělení státního občanství.

Негово Величество Царя на България:

Господинъ Атанасъ Д. Буровъ,
Министъръ на Външнитѣ Работи и на Изповѣданията;

които, следъ като размѣниха пълномощията си, намѣрени въ надлежна форма се съгласиха върху следнитѣ постановления:

ГЛАВА I.

Членъ 1.

Предаване на престъпници.

1. Договорящитѣ Страни се задължаватъ да си предаватъ взаимно, при поискване, лицата, намиращи се върху територията на едната отъ тѣхъ и които се преследватъ или сж осъдени отъ съдебнитѣ власти на другата Страна, за всѣкакво престъпление, за което предаването може да бѣде допустнато отъ законитѣ на замолената Държава:

a) Ако това престъпление споредъ законитѣ на дветѣ Държави, — макаръ тѣзи закони и да се прилагатъ само въ нѣкои части отъ тѣхната територия — е наказуемо съ лишаване отъ свобода поне за една година или съ нѣкое по-тежко наказание, или пъкъ ако лицето, чието предаване се иска, е било осъдено за сжщото престъпление съ лишаване отъ свобода най-малко за 6 месеца или на нѣкое по-тежко наказание;

b) Ако престъплението е било извършено извънъ територията на замолената държава;

в) Ако преследването на престъплението не е предоставено отъ законитѣ на замолената Държава на нейнитѣ собствени съдебни власти.

2. Предаването ще се допуца сжщо и въ случай на опитъ за казанитѣ престъпления или на съучастничество, когато случаетѣ сж наказуеми, споредъ законодателството на дветѣ Договорящи страни.

Членъ 2.

1. Договорящитѣ Страни не ще предаватъ своитѣ собствени поданици.

2. Ако лицето, чието предаване се иска, е отправило молба за натурализация въ замолената Държава, преди да е било извършено престъплението, решението, относително искането за предаване може да бѣде забавено, докато се разреши въпроса за натурализирането му.

Článek 3.

Trestné činy, pro něž nemůže býti vydání povoleno.

Vydání povoleno nebude:

a) pro trestné činy politické nebo činy s nimi související. Dožádaný stát jedině jest povolán rozhodovati o tom, zda trestný čin jest této povahy. Za trestný čin politický ani za čin související s takovým činem trestným nebude pokládán útok proti hlavě jednoho ze smluvních států, proti královně bulharské, jakož i proti následníku trůnu bulharského a jeho choti, zakládá-li zločin vraždy (zabití) dokonané či nedokonané, pokusu nebo účastenství na takovém činu;

b) pro trestné činy povahy čistě vojenské;

c) pro činy, které jsou trestny výhradně podle zákonů o tisku;

d) pro trestné činy proti zákonům celním, daňovým a jiným zákonům finančním;

e) pro trestné činy, jichž stíhání je přípustno jen na soukromý návrh poškozené osoby a může býti zastaveno jejím vzdáním se;

f) nastalo-li promlčení trestního stíhání nebo trestu podle zákonů platných ve všech částech území jedné ze smluvních stran, nebo podle zákonů státu, kde byl trestný čin spáchán, dříve než obviněný byl zatčen nebo obeslán k výslechu, nebo nelze-li jej stíhati nebo trest vykonati z jiných zákonných důvodů;

g) je-li vyžadovaná osoba stíhána ve státě dožádaném pro týž trestný čin, nebo bylo-li tam trestní řízení zastaveno, nebo pro týž čin vynesena rozsudek odsuzující neb osvobozující, leč by zákony tohoto státu připouštěly obnovu trestního řízení vzhledem k novým okolnostem.

Článek 4.

Žádost za vydání.

1. Žádost za vydání jest podati v cestě diplomatické. Jest k ní připojiti buď spis obžalovací, zatykač nebo jinou soudní listinu jemu na roveň postavenou nebo odsuzující

Членъ 3.

Престъпления за които предаването не може да се допустне.

Предаването не ще се допуца:

a) за политически престъпни деяния или за деяния въ свръзка съ подобни престъпления. Замолената Държава е единствена компетентна да прецени, дали едно престъпление е отъ подобенъ характеръ.

Не се смѣта за политическо престъпление, нито въ свръзка съ подобно престъпление, посѣгането извършено срещу Държавния Глава на една отъ договорящитѣ Държави, противъ Царицата на Българитѣ, както и противъ Наследника на Българския Престолъ и противъ неговата съпруга, когато това посѣгане ще съставлява било убийство, било опитъ или съучастие въ такова.

b) за престъпления отъ чисто воененъ характеръ;

в) за престъпления, които сж наказуеми изключително по закона за печата;

г) за престъпления наказуеми по законитѣ за митницитѣ, за данъцитѣ или други финансови закони;

д) за престъпления, чието преследване е допустимо само по тѣжба на потърпевщата страна и може да бжде прекратено по нейно отказване;

e) ако преследването или наказанието е покрито съ давностъ, съгласно законитѣ въ сила въ всички части на територията на едната отъ Договорящитѣ Страни, или съгласно законитѣ на Държавата, гдето престъплението е било извършено, преди още обвиняемиятъ да е билъ задържанъ или призованъ за разпитъ, или пъкъ ако той не може да бжде преследванъ или наказанието не може да се приведе въ изпълнение по други законни мотиви;

ж) ако лицето, чието предаване се иска, се преследва въ замолената Държава за същото престъпление, или пъкъ ако преследването по отношение на него е било прекратено тамъ, или е било осъдено или оправдано за същото престъпление, освенъ, ако законодателството на тази Държава позволява повторното преследване, вследствие нови данни.

Членъ 4.

Искане за предаване.

1. Искането за предаване ще се прави по дипломатически редъ. То трѣбва да се придружава, било отъ обвинителния актъ, било отъ постановление за задържане подъ стража,

rozsudek vyneseny proti vyžadované osobě. V těchto listinách jest krátce uvésti čin, jeho kvalifikaci a připojiti k nim ověřeny text trestního zákona dožadujícího státu, jehož bude použití na trestný čin, jakož i zákona uvádějícího sazbu trestu.

2. Jde-li o trestné činy proti majetku, jest uvésti i výši škody skutečně vzešlé nebo pachatelem zamýšlené.

3. Tyto doklady jest připojiti buď v prvopise nebo v opise, ověřeném soudem, nebo kterýmkoliv jiným příslušným úřadem státu, jenž o vydání žádá. Podle možnosti bude připojen popis vyžadované osoby, její podoběnka nebo jiné údaje, jež mohou přispěti ke zjištění totožnosti.

Článek 5.

Kterého jazyka bude použito.

Listiny zmíněné v předchozím článku jest sepsati v jazyku státním (oficiálním) strany dožadující ve formě předepsané zákony státu dožadujícího a opatřiti úřední pečeti. Jest jim přiložiti překlady ve státním (oficiálním) jazyce státu dožádaného, jež budou pořizeny nebo ověřeny buď příslušným úřadem, či příssežným tlumočником, který je opatří svým podpisem a svou pečeti, nebo úředním tlumočником strany dožadující.

Článek 6.

Dodatečná objasnění.

Vzejdou-li pochybnosti, zda trestný čin, jenž dal podnět k stíhání, spadá pod ustanovení této úmluvy, bude dožadující stát požádán o objasnění. Vydání bude povoleno jen tehdy, budou-li objasnění toho rázu, aby odstranila tyto pochyby.

Článek 7.

Opatření, aby vydání bylo zajištěno.

Jakmile dojde žádost za vydání s doklady uvedenými v člancích 4 a 5, zařídí stát dožádaný vše, čeho je třeba, aby osoba vyžadovaná byla zajištěna a přešlo se jejímu útě-

или отъ всѣкакъвѣ другъ сждебенъ актъ, имащъ смъщата сила, или пъкъ отъ присжда противъ лицето, чието предаване се иска. Тези книжа трѣбва да означаватъ накратко престъпното деяние неговата квалификация и да бждатъ придружени отъ завѣрения текстъ отъ наказателния Законъ на молящата Държава приложимъ за престъплението и опредѣлящъ наказанието, което то влече.

2. Когато се отнася за деяния противъ собствеността, ще трѣбва да се означава размѣра на действителната загуба, или на оная която дѣецтъ е искалъ да причини.

3. Представенитѣ книжа трѣбва да бждатъ въ оригиналъ или въ преписъ завѣрени отъ Сжда или отъ всѣка друга компетентна власть на молящата Държава. По възможность тѣ ще се придружаватъ отъ отличителнитѣ белези на исканото лице, неговата фотография или отъ други данни, които биха могли да установятъ неговата самоличность.

Членъ 5.

Езика който ще се употрѣбява.

Поменатитѣ въ предишния членъ документи ще бждатъ съставени на официалния езикъ на молящата Държава въ изискуемата форма, съгласно законитѣ на тази последната и снабдени съ официалния печатъ. Ще бждатъ приложени сжщо и преводи на официалния езикъ на замолената държава, извършени или завѣрени, било отъ компетентната власть, било отъ заклетъ преводачъ, който ще ги подписва и подпечатва съ свой печатъ, било отъ официаленъ преводачъ на молящата Страна.

Членъ 6.

Допълнителни пояснения.

Ако има съмнение по въпроса, дали едно престъпление, предметъ на преследването, влиза въ рамкитѣ на настоящата конвенция, отъ молящата Държава ще бждатъ искани пояснения. Предаването не ще се допуска, освенъ, ако даденитѣ пояснения бждатъ отъ естество да премахнатъ тези съмнения.

Членъ 7.

Мерки за осигуряване на предаването.

Веднага следъ получаване искането за предаване, придружено отъ книгата, предвидени въ членове 4 и 5, замолената Държава ще вземе всички необходими мѣрки за да се осигу-

ku, leč by se předem jevílo vydání nepřipustným.

Článek 8.

Prozatímní zatčení.

1. V nutným případech může býti vyžadovaná osoba prozatímně zatčena již před podáním žádosti o její vydání na jakékoli oznámení zasláné poštou nebo telegraficky, je-li v něm odvoláno se na soudní zatykač nebo rozsudek a uveden-li současně trestný čin. Takové oznámení může býti zasláno soudem nebo jiným k tomu příslušným úřadem státu dožadujícího přímo příslušnému úřadu státu dožadovaného.

2. Příslušné úřady obou smluvních stran mohou i bez takového oznámení prozatímně zatknouti každou osobu, jež byla vypátrána na jejich území a jest hlášena úřady druhé strany nebo stíhána v jejich příslušných policejních listech nebo rejstřících.

3. Úřad, který provedl zatčení osoby podle odstavce 1 a 2 tohoto článku, uvědomí o tom bez průtahů úřad, který o toto zatčení žádal, nebo úřad, jímž tato osoba jest dle sdělení uveřejněného v policejních listech nebo rejstřících stíhána, a sdělí mu současně místo, kde osoba ta jest držena.

4. Nepodá-li druhá strana smluvní do patnácti dnů poté, co bylo oznámení podle hořejších ustanovení odesláno, zprávu, že bude žádáno za vydání zatčené osoby, může tato osoba býti propuštěna.

Článek 9.

1. Zatčená osoba může rovněž býti propuštěna, nedojde-li žádost o její vydání s doklady uvedenými v člancích 4 a 5 do šesti týdnů ode dne, kdy odeslána byla zpráva o jejím zatčení podle odstavce 3 předchozího článku.

2. Také bude možno propustiti zatčenou osobu, bylo-li žádáno za dodatečné objasnění podle článku 6 a nedojdou-li tato objasnění

guři za ličeto, čiето предаване се иска и за да предотврати избѣгването му освенъ, ако предаването му още въ самото начало се сметне за неприемливо.

Членъ 8.

Временно задържане.

1. Въ случай на спешностъ, лиčето, чието предаване се иска може да бѣде временно задържано, даже и преди искането за предаване да е било получено, само по съобщение, предадено по пощата или по телеграфа, при условие да се спомене за постановлението за задържане подъ стража или за присъдата, а също и да бѣде отбелезано и престѣпленieto. Това съобщение може да бѣде отправено на право отъ Съда или отъ друга компетентна власт на молящата Държава до компетентната власт въ замолената Държава.

2. Компетентнитѣ власти на всѣка една отъ Договоращитѣ Страни ще могатъ да заповѣдать, даже и при липса на подобно съобщение, временното задържане на всѣко лице, открито на тѣхна територия и показано отъ властитѣ на другата страна или пъкъ отбелезано като дирено отъ полицията, въ тѣхнитѣ респективни бюлетини или регистри.

3. Властѣта, която е заповѣдала задържането на едно лице, съгласно алинеи 1 и 2 отъ настоящия членъ уведомява затова незабавно властѣта, която е искала това задържане или пъкъ властѣта, отъ която лиčето е било преследвано, съгласно съобщението, публикувано въ полицейскитѣ бюлетини или регистри, като същевременно означаи и мѣстото на неговото задържане.

4. Ако въ срокъ отъ 15 дена, считанъ отъ датата, когато е било изпратено това известие, съгласно горнитѣ постановления, другата Договораща страна не уведоми, че ще иска предаването на задържаното лице, то може да бѣде пуснато на свобода.

Членъ 9.

1. Ако искането за предаване, придружено отъ книгата, изброени въ чл. чл. 4 и 5, не се получи въ срокъ отъ 6 седмици, считанъ отъ деня когато е било изпратено предвиденото въ ал. 3 отъ предидущия членъ съобщение за задържане, задържаното лице може също да бѣде пуснато на свобода.

2. Въ случай, когато допълнителни пояснения биха били искани съгласно чл. 6, задържаното лице може също да бѣде освобождено,

státu dožádaného v přiměřené lhůtě, kterou stát dožádaný určil. Lhůta tato může býti k odůvodněné žádosti prodloužena.

Článek 10.

Dožádání různých států za vydání.

1. Žádá-li vedle smluvní strany ještě jiný nebo několik jiných států za vydání téže osoby, může ji dožádaný stát vydati buď státu, jehož je příslušníkem, nebo státu, na jehož území trestný čin byl spáchán.

2. Není-li mezi státy, které za vydání žádají, stát, jehož osoba ta je příslušníkem, může jej stát dožádaný zpravit o žádostech došlých od jiných států, při čemž mu určí lhůtu patnácti dnů, aby prohlásil, zda hodlá rovněž žádati o její vydání. Ustanovení článku 9, odstavce 1, bude rovněž použiti o jeho žádosti za vydání.

Jinak bude vyžadovaná osoba vydána státu, na jehož území se dopustila nejtěžšího trestného činu, a jde-li o činy stejně těžké, státu, jehož žádost za vydání došla nejdříve.

3. Případné závazky, jež některá ze smluvních stran na se vzala již dříve vůči jiným státům, zůstávají těmito ustanoveními nedotčeny.

Článek 11.

Kdy bude vydání odloženo.

1. Je-li vyžadovaná osoba stíhána anebo byla-li odsouzena na území dožádaného státu pro jiný trestný čin než ten, který dal podnět k žádosti za vydání, nebo je-li tam z jiné příčiny ve vazbě, lze vydání odložit do doby, kdy bude řízení skončeno a v případě odsouzení trest odpykán nebo prominut, nebo vazba, v níž se nachází, z jiných důvodů skončena.

2. Tento odklad nebude závadou, aby nebylo ihned o vydání rozhodnuto.

Článek 12.

Dočasné vydání vyžádané osoby.

Mohl-li by však odklad vydání uvedený v odstavci 1, článku 11, podle zákonů státu

ako тѣзи пояснения не сж били дадени на замолената Държава въ подходящия срокъ определенъ отъ нея. Този срокъ, при мотивирано искане, може да бжде продълженъ.

Членъ 10.

Искане за предаване представено отъ повече държави.

1. Ако лицето, чието предаване се иска отъ една отъ Договорящитѣ Страни, се търси сжщо отъ една или повече други Държави, замолената Държава е свободна да го предаде било на Държавата, чийто поданикъ е, било на Държавата, върху територията на която е било извършено престѣпление.

2. Ако Държавата, чийто поданикъ е лицето, не е между молящитѣ Държави, замолената Държава може да я уведоми за полученитѣ искания отъ страна на другитѣ Държави, като и опредѣли единъ срокъ отъ 15 дена, въ който да съобщи дали и тя смѣта да иска предаването. Постановленията на чл. 9 ал. 1 ще бждатъ сжщо приложими по отношение нейното искане за предаване.

Инакъ исканото лице ще бжде предадено на Държавата, върху територията на която то е извършило най-тежкото престѣпление и въ случай на престѣпления отъ еднаква тежестъ, на Държавата, чието искане за предаване е сигнално първо.

3. Тѣзи постановления не нарушаватъ евентуалнитѣ задължения, поети по-рано отъ една отъ Договорящитѣ Държави спрѣмо други Държави.

Членъ 11.

Отлагание на предаването.

1. Ако исканото лице се преследва или е осждено върху територията на замолената Държава за нѣкакво друго престѣпление отъ това, което е мотивирало искането за предаване или пъкъ ако е задържано по други причини, предаването му може да бжде отложено до като се привърши преследването, или въ случай на осждане до като изтърпи наказанието си или бжде освобождено отъ него, или пъкъ до като се привърши неговото задържане, станало по други мотиви.

2. Това отлагане не ще попречи да се вземе веднага решение по въпроса за предаването.

Членъ 12.

Временно предаване на търсеното лице.

Ако отлагането на поменатото въ първата алинея на членъ 11 предаване би могло, обаче,

dožadujícího míti v zápětí buď promlčení nebo jiný vážný škodlivý účinek pro trestní řízení, lze povolití dočasné vydání vyžadované osoby, není-li proti tomu závažných námitek a pod podmínkou, že vydaný bude vrácen, jakmile budou ve státu dožadujícím skončeny úkony trestního řízení, pro něž osoba byla dočasně vyžádána.

Článek 13.

Meze vydání.

1. Osoba vydaná nesmí býti stíhána ani trestána ve státě, jemuž bylo vydání povoleno, nebo dále vydána jinému státu pro jiný trestný čin než pro ten, pro který bylo vydání povoleno.

2. Pro jiné činy trestné spáchané před vydáním bude lze stíhati, trestati nebo dále vydati osobu vydanou toliko

a) dá-li stát, který vydání povolil, k tomu dodatečné svolení. Tohoto svolení nelze odepřít, jestliže podle této úmluvy vztahuje se povinnost k vydání i na tyto trestné činy. Stát, který pachatele vydal, může žádati, aby o toto svolení bylo žádáno ve formě předepsané pro žádosti za vydání s doklady uvedenými v článcích 4 a 5;

b) neopustila-li tato osoba vlastní vinou území státu, jemuž byla vydána, do jednoho měsíce ode dne, kdy trestní řízení tam bylo skončeno, a v případě, že byla odsouzena, ode dne, kdy trest byl tam odpykán nebo prominut, nebo vrátila-li se tam později.

3. Stát, jemuž bylo dáno dodatečné svolení podle odstavce 2 a), sdělí státu, který je dal, konečný výsledek trestního řízení a ověřený opis rozsudku.

Článek 14.

Průvoz zločinců.

1. Jde-li o vydání pachatele mezi jednou ze smluvních stran a státem třetím, bude k žádosti povolen průvoz této osoby územím druhé strany smluvní.

2. Ustanovení o povolení k vydání vztahují se stejně na tento průvoz.

да има за последствие, съгласно законитѣ на молящата Държава, давностъ или други важни пречки за следствието, исканото лице може да се предаде временно, освенъ, ако важни съображения не допускатъ това и при условие че предадениятъ ще бѣде върнатъ веднага, щомъ като въ молящата Държава бѣдатъ привършени следственитѣ действия, за които е било изискано временно лицето.

Членъ 13.

Ограничение въ правото на предаване.

1. Лицето, което се предава, не може да бѣде преследвано нито наказано въ Държавата, въ полза на която е било допуснато предаването, нито предавано на трета Държава заради престѣпление друго, освенъ това за което е било разрешено предаването.

2. За други престѣпления, извършени преди предаването, лицето, което се предава, ще може да бѣде преследвано, наказано или предавано на трета държава само:

a) Ако Държавата, която е разрешила предаването, се съгласи впоследствие. Това съгласие не може да бѣде отказано, ако предаването за въпроснитѣ престѣпления е предвидено по настоящата Конвенция. Държавата, която е предала дееца, може да изиска щото това съгласие да бѣде поискано по формата установена за искането на предаване съ нуждитѣ книжа изброени въ чл. 4 и 5;

b) Ако казаното лице не е напустнало по своя вина територията на Държавата, на която е било предадено, до единъ месецъ отъ деня, когато углавното производство е било тамъ привършено и, въ случай на осжждане, отъ деня, когато е изтърпѣло тамъ наказанието си, или следъ като е била помилвано или пъкъ ако тамъ се е завърнало отново.

3. Държавата, въ полза на която е било дадено съгласие споредъ ал. 2-а, ще уведоми Държавата, която е дала съгласието си, за крайния резултатъ отъ углавното производство, като и изпрати единъ завѣренъ преписъ отъ присждата.

Членъ 14.

Превозване на престѣпници.

1. Ако предаването на единъ престѣпникъ става между едната отъ Договорящитѣ Страни и между една трета Държава, другата страна ще разреши, при поискване, неговото превозване презъ своята територия.

2. Разпореденията, относително допусането на предаването, се прилагатъ също и за превозването.

3. Průvoz bude proveden orgány strany dožadované způsobem a směrem, který jí bude určen.

4. Neprokáže-li stát žadavší o vydání ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy byl zpraven, že mu bylo povoleno, že stát, jehož územím jest osobu vyžádanou provést, k průvozu svolil, pozbuďte povolení vydání platnosti.

HLAVA II.

Článek 15.

Právní pomoc ve věcech trestních.

1. Smluvní strany poskytnou si navzájem právní pomoc v trestních věcech. Zejména dají doručiti spisy týkající se řízení trestního osobám, které se nalézají na jejich území, budou prováděti úkony vyšetřovací, jako výslech svědků a znalců, soudní ohledání, prohlídku a zabavení věcí a předávati sobě spisy soudní a věci doličné.

2. Nebudou však doručovány odsuzující rozsudky, jakož i obsílky k výsledku osob jako obviněných, jež budou vydány soudy jedné smluvní strany proti příslušníkům druhé smluvní strany. Také nelze vyslechnouti příslušníka jedné smluvní strany jako obviněného na dožádání druhé strany.

3. Dožádání o právní pomoc, které jest sepsati v řeči státní (oficiální) dožadujícího státu a opatřiti pečeti dožadujícího úřadu, bude předáno ministerstvem spravedlnosti dožadujícího státu přímo ministerstvu spravedlnosti dožádaného státu, anebo jde-li o osoby vojenské, nejvyšší vojenskou soudní správou státu dožadujícího nejvyšší soudní správě státu dožádaného. Ustanovení článku 5 o překladech vztahují se také na žádost a její přílohy.

4. Vyřízení dožádání za právní pomoc ve věcech trestních stane se podle zákonů státu, kde žádaný úkon trestního řízení má býti proveden. Dotyčné protokoly nebudou překládány do jazyka státního (oficiálního) státu dožadujícího.

3. Превозването ще се извършва отъ органитъ на замолената Страна, по начинъ и по пжтя определенъ отъ нея.

4. Ако въ срокъ отъ единъ месецъ, считанъ отъ деня, когато молящата Държава е била уведомена, че предаването е разрешено, тази последняя не представи доказателство за съгласие, относително превозването отъ страна на Държавата, презъ чиято територия исканото лице трѣбва да бжде прекарано, разрешението за предаването ще бжде унищожено.

ГЛАВА II.

Членъ 15.

Сждебна помощ по углавни дѣла.

1. По углавни дѣла Договорящитѣ Страни ще си даватъ взаимно сждебна помощ. Тѣ ще вржчатъ сждебнитѣ книжа, относящи се до углавното производство, на лица намиращи се въ тѣхна територия, ще извършватъ следствени действия, като изслушване на свидѣтели и вещи лица, правене огледи, претърсвания и изземвания на предмети и ще си предаватъ взаимно сждебнитѣ книжа и вещественитѣ доказателства.

2. Обаче, осждителнитѣ присжди и призовкитѣ за обвиняемъ, издадени отъ сждилищата на една отъ Договорящитѣ Страни срещу поданицитѣ на другата Страна, не ще се вржчатъ на тези последните. Сжщо така, поданикъ на една отъ Договорящитѣ Страни не ще може — по искане на Другата Страна — да бжде разпитванъ като обвиняемъ.

3. Искането за сждебна помощ ще бжде съставено на официалния езикъ на молящата Държава, скрепено съ печата на съответната моляща власть и ще се предава направо отъ Министерството на Правосждието на молящата Държава до това на замолената Държава, респективно за военни лица, отъ висшата военно-сждебна власть на молящата Държава до тая на замолената Държава. Разпорежданията на чл. 5, относително превеждането, се прилагатъ сжщо и по отношение на въпросното искане и приложенитѣ документи.

4. На искането на сждебна помощ по углавни дѣла ще се дава ходъ, при спазване законитѣ на Държавата върху територията на която поисканото следствено действие трѣбва да се извърши. Съответнитѣ протоколи нѣма да се превеждатъ на официалния езикъ на молящата Държава.

Článek 16.

Кdy lze odepřít právní pomoc.

Právní pomoc ve věcech trestních lze odepřít v těch případech, kde podle ustanovení této úmluvy není povinnosti k vydání stíhané osoby.

Článek 17.

Обеслání a předvedení osob, nacházejících se na území druhého smluvního státu.

1. Jeví-li se v trestní věci, která je projednávána před soudy jednoho smluvního státu, nutným nebo žádoucím, aby se svědek nebo znalec nacházející se na území druhého smluvního státu osobně dostavil, a obešlou-li ho soudy ty prostřednictvím soudů státu druhého, doručí mu tyto obsílku, dajíce mu na vůli, chce-li ji vyhověti čili nic.

2. Výlohy spojené s osobním dostavením se svědka nebo znalce hradí stát dožadující. Již v obsílce bude udán peníz, který bude vyplacen svědkovi neb znalci na úhradu cesty a pobytu, jakož i výše zálohy, kterou stát dožadovaný bude moci proti náhradě státem dožadujícím vyplatiti obeslané osobě, jakmile tato prohlásí, že chce obsílce vyhověti.

3. Svědek nebo znalec, ať přísluší kamkoliv, nacházející se na území jedné ze smluvních stran, jenž na obsílku uvedenou v odstavci 1 dobrovolně se dostaví před soudy druhé strany, nesmí tu býti stíhán ni vězněn pro dřívější trestné činy nebo odsouzení, ni pod záminkou spoluviny na činu, který jest předmětem trestního řízení, v němž vystupuje.

4. Osoby ty pozбудou však této výhody, neopustí-li vlastní vinou území dožadujícího státu do tří dnů od té doby, kdy jich přítomnosti u soudních instancí nebylo již třeba.

5. Je-li svědek obeslaný podle odstavce 1 ve vazbě na území státu dožadovaného, lze žádati za jeho dodání se závazkem, že bude tam co

Членъ 16.

Кога може да се откаже сждебна помощъ.

Сждебна помощъ по углавни дѣла може да се откаже въ случай, когато, съгласно разпорежданията на настоящата Конвенция, нѣма задължение да се допустне предаването на преследваното лице.

Членъ 17.

Призоваване и явяване на лица намиращи се върху територията на другата Договоряща Държава.

1. Ако въ едно углавно дѣло, висяще предъ сждилищата на една отъ Договорящитѣ Държави, се намѣри за нужно или желателно личното явяване на свидѣтель или вещо лице намираще се върху територията на другата Договоряща Държава и ако тези сждилища поканятъ свидѣтеля или вещото лице, чрезъ сждилищата на другата Държава, тези последнитѣ ще му връчатъ призовката като му предоставятъ да се отзове на нея или не.

2. Разноситѣ по личното явяване на свидѣтеля или вещото лице ще се понасятъ отъ молящата Държава. Самата призовка ще опредѣля и сумата, която ще се даде на свидѣтеля или вещото лице, като обезщетение за пѣтни разноски и дневни пари, както и размѣра на аванса, който замолената Държава може да направи на призованото лице, щомъ като то заяви, че желае да се отзове на призовката, при условие да и бжде повърнатъ отъ молящата Държава.

3. Никакъвъ свидѣтель или вещо лице, отъ каквато и да е народность, намиращъ се въ територията на една отъ Договорящитѣ Държави и който възъ основа на призовката, помената въ ал. 1, би се явилъ доброволно предъ сждилището на другата Страна, не може да бжде преследванъ или затварянъ за предшествоващи деяния или присъди, нито подъ предлогъ на съучастничество въ деянията, предметъ на углавния процесъ, въ който това лице се призовава.

4. Обаче, тѣзи лица губятъ това преимущество, ако тѣ не напустнатъ по своя вина територията на молящата Държава до три дена отъ момента, когато тѣхното присъствие предъ сждебнитѣ инстанции е престанало да бжде необходимо.

5. Ако призованиятъ съгласно ал. 1 свидетелъ се намира подъ арестъ въ територията на замолената Държава, неговото явяване може

nejdříve vráčen. Takovou žádost bude lze zamítnouti pouze ze závažných důvodů, zejména bude-li obeslaný vězeň tomu výslovně odpovídati.

6. Za podmínek shora uvedených bude také povolen průvoz tam i zpět územím jedné smluvní strany osoby, která jest ve vazbě na území třetího státu, pokládá-li druhá smluvní strana za nutno, aby byla postavena tváří v tvář s osobou stíhanou nebo slyšena jako svědek.

Článek 18.

Vydání věcí doličných.

1. Úřady obou smluvních stran vydají si navzájem na požádání věci, jichž obviněný nabyl trestným činem nebo jež slouží ku provedení důkazu, a to i tehdy, podléhají-li věci tyto zabavení neb propadnutí.

2. Jsou-li věci ty v držení obviněného v době jeho vydání nebo průvozu, budou, pokud možno, vydány současně s osobou vydanou. Budou vydány i tehdy, nemůže-li vydání obviněného již povolené býti provedeno pro jeho úmrtí nebo útěk. Vydání věcí bude se rovněž vztahovati na věci uvedené v odstavci 1, jež obviněný schoval nebo uložil ve státě povolujícím vydání, a jež byly později vypátrány.

3. Práva osob třetích k těmto věcem nabytá zůstávají nedotčena; tu nutno bude vrátiti věci ty dožadnému státu, po skončení řízení trestního co nejdříve a bez náhrady.

4. Stát, který byl dožadán o vydání předmětů uvedených v odstavcích 1 a 2, může je prozatímně podržeti, má-li za to, že jich bude třeba pro trestní řízení. Může je rovněž předati s výhradou, že mu budou k témuž účelu na čas propůjčeny, a to se závazkem, že je vrátí, jakmile to bude možno.

да бъде поискано само при задължение, че ще бъде повърнатъ въ най-краткия възможенъ срокъ. Подобно искане не може да се отхвърли, освенъ по важни съображения, особено ако призованото задържано лице се противопоставя изрично.

6. Също ще се допуска, при условията посочени по-горе, превозването, отиване и връщане, презъ територията на една отъ Договорящитѣ Страна, на лице задържано въ територията на трета държава, което другата Договоряща Страна би намѣрила за нужно да постави въ очна ставка съ обвиняемия, или да разпита като свидетелъ.

Членъ 18.

Предаване на вещественни доказателства.

1. Властитѣ на двѣтѣ Договорящи Страни ще си предаватъ взаимно, при поискване, предметитѣ, които обвиняемиятъ притежава вследствие на престъплението или пъкъ които могатъ да служатъ, като вещественни доказателства, даже и тогава, когато казанитѣ предмети подлежатъ на секвестръ или конфискация.

2. Ако тѣзи предмети се намиратъ въ владѣние на обвиняемия, въ време на неговото предаване или неговото превозване, тѣ ще бѣдатъ предадени по възможность същевременно съ самия него. Предаването на тѣзи предмети ще става даже и тогава, когато разрешената екстрадиция не може да стане, вследствие смъртта или бѣгството на обвиняемия. Предаването на предметитѣ трѣбва да обгръща също всички предмети поменати въ ал. 1, които обвиняемия е скрилъ или вложилъ въ Страната, която е разрешила предаването и които биха били намѣрени въ последствие.

3. Запазватъ се правата третитѣ лица, придобити върху въпроснитѣ предмети, които въ този случай трѣбва да бѣдатъ върнати по възможность по-скоро и безъ разноси на замолената Държава, следъ свършването на процеса.

4. Държавата, отъ която ще бѣде изискано предаването на предметитѣ, поменати въ ал. ал. 1 и 2, може да ги задържи временно, ако намира, че ще бѣдатъ нуждни за съдебното следствие. Тя може също, при предаването, да си запази правото тѣ да ѝ се заематъ за известно време за същата цель, като поема задължението да ги върне отъ своя страна, щомъ като това бѣде възможно.

Článek 19.

Sdělování odsuzujících rozsudků a výtahů z trestních rejstříků.

1. Smluvní strany se zavazují, že si budou navzájem sdělovati cestou diplomatickou každé tři měsíce právoplatné rozsudky odsuzující nebo výtahy ze všech právoplatných rozsudků, podmíněčné rozsudky v to pojímajíc, jež budou vydány jich soudy proti příslušníkům strany druhé, pokud jsou zapsány podle platných předpisů v jejich rejstřících trestních nebo rejstřících soudních.

2. Sdělí si rovněž pozdější rozhodnutí, jež se týkají těchto odsouzení a jsou zapsána do trestních nebo soudních rejstříků.

3. Úřady každé ze smluvních stran, pověřené vedením rejstříků trestních nebo soudních, podají bezplatně úřadům druhé strany na jejich přímou žádost informace z rejstříků trestních nebo soudních o jednotlivých případech.

Článek 20.

Náklady právní pomoci ve věcech trestních.

1. Výlohy způsobené dožádáním o vydání neb o jinou právní pomoc ve věcech trestních ponese smluvní strana, na jejímž území vznikly. Úřady strany dožádané sdělí však straně dožadující výši těchto výloh, aby mohly býti vymoženy od osoby k tomu povinné. Obnosy takto vymožené náleží státu dožadá-nému.

2. Výjimku tvoří výlohy za dobrozdání jakéhokoliv druhu, jakož i výlohy vzniklé předvoláním nebo předvedením osob, jež se nalézají ve vazbě na území dožádaného státu. Tyto výlohy ponese stát dožadující. Rovněž připadají k tíži státu dožadujícího výlohy spojené s dočasným vydáním a vrácením osob podle článku 12, jakož i ony, jež vzešly průvozem a vydržováním osob, jichž vydání nebo dočasné vydání bylo povoleno na území průchodných států.

Членъ 19.

Съобщаване на осждителнитѣ присжди и извлеченията отъ регистра за сждимостъ.

1. Договорящитѣ Страни се задължаватъ да си съобщаватъ взаимно по дипломатически редъ, всѣко тримесечие, присждитѣ влѣзнали въ законна сила, или извлечения отъ всички окончателни присжди, включително и условнитѣ, произнесени отъ сждебнитѣ власти противъ поданицитѣ на другата Страна до-толкова, доколкото тѣ сж вписани, съгласно действующитѣ предписания, въ регистритѣ за сждимостъ или сждебнитѣ дневници.

2. Тѣ ще си съобщаватъ сжщо по-нататъшнитѣ си решения, относително поменатитѣ присжди, вписани въ регистритѣ за сждимостъ или сждебнитѣ дневници.

3. Властитѣ на една отъ Договорящитѣ страни, натоварени съ воденето на регистритѣ за сждимостъ или сждебнитѣ дневници, ще доставятъ безплатно на властитѣ на другата Страна по молба, отправена направо до тѣхъ, сведения отъ регистритѣ за сждимостъ или сждебнитѣ дневници, засегащи частнитѣ случаи.

Членъ 20.

Разноски за сждебната помощъ отъ углавенъ характеръ.

1. Разносцитѣ, причинени отъ искането за предаване, или за всѣка друга помощъ отъ углавенъ характеръ, ще бждатъ въ тежестъ на Страната върху територията, на която тѣ сж били причинени.

Властитѣ на замолената Страна ще съобщаватъ, при все това, на молящата Страна, размѣра на тези разноски, за да бждатъ тѣ изплатени отъ лицето, задължено да ги понесе. Полученитѣ суми отъ лицето се даватъ на замолената Държава.

2. Правятъ изключение обезщетенията на различнитѣ експертизи, както и причиненитѣ разноски отъ призоваването или довеждането на лица, които сж задържани върху територията на замолената Държава. Тези разноски ще бждатъ изплатени отъ молящата Държава. Ще бждатъ така сжщо въ тежестъ на молящата Държава и разносцитѣ свързани съ временното предаване и връщане на лицата поменати въ чл. 12 отъ настоящата Конвенция, както и ония за транзита и издръжката презъ територията на чуждитѣ Държави, на лицата, на които временното предаване или екстрадицията е била разрешена.

HLAVA III.

Článek 21.

Ustanovení konečná.

1. Tato úmluva, sepsaná jazykem československým a bulharským, jejíž obě znění jsou stejně původní, bude ratifikována a ratifikační listiny budou co nejdříve v Praze vyměněny.

2. Nabude působnosti měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti, pokud jedna ze smluvních stran šest měsíců předem neoznámí straně druhé svůj úmysl, aby úmluva pozbyla působnosti.

Tomu na svědomí zmocněnci podepsali tuto úmluvu a opatřili ji svými pečeti.

Dáno v dvojím vyhotovení v Sofii, dne 15. května roku tisícíhodevítistěhodvacátéhošestého.

(L. S.) BOHDAN PAVLŮ.

(L. S.) Dr. EMIL SPIRA.

(L. S.) A. D. BOUROV.

Dodatkový protokol.

Zmocněnci republiky Československé a království Bulharského, podepisující úmluvu o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních, dohodli se, že smluvní strany si oznámí, kterým úřadům náleží vésti rejstřík trestní nebo soudní a jež jsou povinny podávat příslušné informace, a že si sdělí seznamy pohraničních míst, kde budou osoby vydané předávány nebo přejímány, a úřady k tomu povolané.

Tento protokol tvoří nedílnou součást úmluvy.

Tomu na svědomí podepsali zmocněnci tento dodatkový protokol.

Dáno v dvojím vyhotovení v Sofii, dne 15. května 1926.

BOHDAN PAVLŮ.

Dr. EMIL SPIRA.

A. D. BOUROV.

ГЛАВА III.

Членъ 21.

Заклучителни постановления.

1. Настоящата конвенция съставена на чехословашки и на български езици, на която и двата текста имат еднаква достоверност, ще бъде ратифицирана и ратификациите ще бъдат разменени, по възможност поскоро в Прага.

2. Тя ще влезе в сила един месец след размената на ратификациите и ще остане в сила до тогава, докогато една от Договорящите Страни не съобщи на другата, в месеца предварително, намъренито си да прекрати действието ѝ.

Във вѣрение на това, Пълномощниците подписаха настоящата Конвенция и поставиха своите печати.

Направена в двоенъ екземпляръ в София на 15 мая хиляда деветстотинъ двадесетъ и шестата година.

(M. П.) БОГДАНЪ ПАВЛУ.

(M. П.) Д-ръ ЕМИЛЪ СПИРА.

(M. П.) А. Д. БУРОВЪ.

Допълнителенъ протоколъ.

Пълномощниците на Чехословашката Република и на Царство България подписвайки Конвенцията за предаване и съдебна помощ по углавни дѣла, заявяватъ, че сж се съгласили щото Договорящите Страни да си съобщаватъ списъка на властите, натоварени съ водене на регистрите за съдимостъ или съдебните дневници и задължени да даватъ сведения, както и списъци на граничните пунктове и на властите, които сж натоварени да приематъ или да предаватъ лицата подлежащи на екстрадиция.

Настоящиятъ протоколъ съставлява нераздѣлна частъ отъ Конвенцията.

Във вѣрение на това, Пълномощниците подписаха настоящия допълнителенъ протоколъ.

Направенъ в двоенъ екземпляръ, в София на 15 май 1926 година.

БОГДАНЪ ПАВЛУ.

Д-ръ ЕМИЛЪ СПИРА.

А. Д. БУРОВЪ.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU A DODATKOVÝ PROTOKOL, SCHVALUJEME A POTVR-
ZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKO-
SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 16. PROSINCE LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO
ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

ZA MINISTRA ZAHRANICNÍCH VĚCÍ:

A. ŠVEHLA v. r.

Tato úmluva vyhláší se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne
19. února 1927; podle čl. 21 úmluvy nabývá tato mezinárodní působnosti měsíc po výměně
ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.
